Å ESTILETÃ• CHLÃ•PEK

ÃšterÃ½, 13 kvÄ›ten 2014

No totok, uteklo to. Je mi šest a pÅ¯jdu do školy. Mám sice na aktovku ještÄ› malá záda, ale to se poddá. Prý. Å˜íká ta Å¾enská, co s ní bydlím. Já teda bydlím se dvÄ›ma. Jedna je velká, má trochu velký zadek, a kdyÅ¾ ji na to upozorním, tak mÄ› opravuje, Å¾e tohle se Å¾enským neÅ™íká.

To fakt nechápu proÄ•. Plácám ji po nÄ›m a Å™íkám: „Máš hezký, ale trochu tlustý zadeÄ•ek.“ Doufám, Å¾e tak je to správnÄ›. Pak bydlím ještÄ› s jednou. Ta ho nemá Å¾ádný, ale zato má pusu jako kulomet. VÅ¯bec ty dvÄ› Å¾enské obÄ•as pÅ™edvádí pÄ›kné drama. Å˜íkám si, Å¾e to mají opravdu dobÅ™e secviÄ•ené. NapÅ™ed je jeÄ•í druhá, pak jedna práskne dveÅ™mi a ta druhá za ní letí. Pak za sebou práskne dveÅ™mi i ta druhá a pak ještÄ› jednou a je vymalováno.

Starší bratr, co s ním bydlím taky, nad tím kroutí jen hlavou, trochu podkuÅ™uje té starší Å¾enské, ale chá ho. Je dobré to s ní mít urovnané. DokáÅ¾e být taky jako kulomet. Pokud té jedné, co nemá zadek, ještÄ› zadek naroste, budou skoro k nerozeznání. Máme ještÄ› psa. Velikého. Je sice mladší neÅ¾ já, ale váhovÄ› na nÄ›j nemám. Je to kámoš. Honíme se po zahradÄ›, bere mi klacky a kouše mÄ› do zadku. Prý si jen hraje, ale my se ve školce taky nekoušeme do zadku a hrajeme si. Å½enská se ho snaÅ¾í trochu vychovat. Sice u nás se jí to moc nepovedlo, ale tÅ™eba to se psem bude lepší. Jinak jsem v Å¾ivotÄ› docela spokojený. Sice ti starší sourozenci mÄ› prudí s nÄ›jakým vyklízením pÅ™íborÅ¯ z myÄ•ky, uklízením si špinavého prádla do špíny atd., ale takový hnus, jako je naskládání špinavého nádobí do myÄ•ky, je zatím poÅ™ád jejich práce. Docela si je u toho uÅ¾ívám. To mají za to, jak se mÄ› snaÅ¾ili, coby malé plínkaté robÄ›, vykazovat z jejich pokojíÄ•ku, kdyÅ¾ jsem jim dÄ›lal poÅ™ádek ve skÅ™íních. Hraju fotbal a rád bych i hokej a florbal. Doufám, Å¾e mÄ› nikdo nebude nuti takových kravin. jako je hraní na housle nebo malování. Fuj. Maminka mi obÄ•as zpívá takovou praštÄ›nou písniÄ•ku – místo mozku míÄ•ek, místo mozku puk… Nechápu, co tím myslí a je mi to jedno. Hokej je na tÅ™etiny a já to do tÅ™í zvládnu. HeÄ•. Jsem velký srdcaÅ™. KdyÅ¾ to naposledy Zlín nandal KometÄ› Brno, byl jsem šÅ¥astný jak Jeden zápas sice chlapci projeli a já jsem kvÅ¯li tomu byl ve veliké nepohodÄ›, ale nakonec jsem jim to odpustil. Výhra byla o to sladší, kdyÅ¾ jsem finální zápas sledoval u babiÄ•ky v BrnÄ›. Umím lyÅ¾ovat a jezdit na vleku, taky na Nedávno jsem dokonce potopil ve vanÄ› hlavu, ale na Å¾ádné velké plavání to zatím nevidím. Nejsou tam branky ani hokejka, takÅ¾e nuda, nuda. Rád chodím v noci za tou svojí Å¾enskou. Má velikou postel, tak aby v ní nebyla sama. Trochu se k ní pÅ™itulím a dÄ›sné sny o Woldemortovi jsou pryÄ•. Taky to s ní docela slušnÄ› koulím. KdyÅ¾ jí Å™ekn „Maminko, ty jsi ta nejlepší matka na svÄ›tÄ›“, skoro si cvrnkne. Fakt, nekecám. Ale abych se jen nekasal. Ona to se mnou koulí taky docela slušnÄ›. Sedím jí na klínÄ› a ona mÄ› pusinkuje a Å™íká, Å¾e jsem jediný m jejího Å¾ivota. Doufám, Å¾e si v budoucnu nestÅ™ihnu nÄ›jaký výÅ¾ivný oidipáÄ• a taky doufám, Å¾e aÅ¾ uÅ¾ nebu si najít nÄ›jaký mladší model, který se ke mnÄ› postaví podobným zpÅ¯sobem.TakÅ¾e nakroÄ•eno mám dobÅ™e. S Å¾ to umím. fakt. Fotbalista a hokejista budu rozhodnÄ›, tak si mÄ› snad nÄ›jaká pÄ›kná blondýna uloví. KRYŠTOF